

de Amsterdamsche Bewindhebbers der O. I. Compagnie. De Engelschen toch, die in de Perzische wateren niet naast de Portugeezen ook nog de Hollanders tot hun vijand konden hebben, hadden dezen tot hun bondgenoot gemaakt. De koekoek zat hiermee op het nest en gedurende drie kwart eeuw bleef de Perzische golf niet veel anders dan een Hollandsch protectoraat. Op het oogenblik nu, waarop de verhouding tusschen de Engelsche pioniers en Sjah Abbas gespannen begon te worden en waarop men te Londen zoo weinig den toon wist te treffen, die de Perzische gemoederen gunstig kon stemmen, was, op het politieke schaakbord, de ontvangst van Moesa Beg hier te lande een uitgelezen zet.

En toch was niet alleen Naqd Ali Beg maar ook Moesa Beg in een ietwat overspannen staat in het Westen van ons werelddeel aangekomen. Verwonderen doet dit niet, wanneer men zich er rekenschap van geeft, wat hun op de reis al niet was wedervaren.

Op 11 Februari 1625 zouden Moesa Beg op de Dordrecht en Naqd Ali Beg op de Star van uit Gamron (thans Bender Abbas) onder zeil zijn gegaan. Hun vertrek echter werd door een ernstig incident vertraagd. Acht schepen lagen gereed, vier onder Hollandsche en vier onder Engelsche vlag. Voor de Nederlanders deed de Suyt-Hollant als admiraalschip dienst. Becker was commandeur. Den dag tevoren, den 10den, omtrent den middag, wordt hij acht Portugeesche galjoenen gewaar, elk met drie rijen kanonnen, verdiepingsgewijs, bewapend. Hij zeilt er op toe. Wel draait men om elkaar heen, maar aanvallen doet men nog niet. Den 11den echter luisteren de beide Perzen, gelukkig nog aan den wal, den ganschen dag naar het donderen van het zeegeschut. De Portugeesche schout bij nacht verliest den een na den ander zijn masten; de Portugeesche vice-admiraal krijgt zooveel treffers, dat hij tot zinkens toe is doorzeefd; op het Hollandsche admiraalschip wordt Becker doormidden geschoten, „dat het hert tegens de spygaten stack”. Den 12den, pauze. Becker is door Sebalt Wonderer vervangen. Den 13den, hernieuwd gevecht, dat van 's morgens vroeg tot vier uur in den namiddag duurt. Dan trekt zich de vijand terug en gaat in een kom voor anker. Hij is er tegen het naderen van de wederpartij door ondiepe plaatsen in een weinig bekend vaarwater beschut. De onzen zoeken Gamron weer op. Hier verneemt Moesa Beg tot zijn ergernis, dat de Arabische paarden, die voor hem op de Weesp waren ingescheept, op het moment van het slaags raken met den vijand overboord zijn gezet. In Holland gekomen zal hij daar groot misbaar over maken. Nu wacht hij tot men de zeekasteelen wat heeft bijgelapt en den 21sten installeert hij zich dan eindelijk op het schip, dat hem een jaar later op Texel weer aan land zetten zal. Dienzelfden dag zal ook Naqd Ali Beg de Star wel hebben betreden. Lacht het vooruitzicht, nu ook daadwerkelijk met het zeegevecht kennis te maken, hun toe? Vermoedelijk slechts matig. De Perzen plachten hun handel over land te drijven en zeebeenen hadden ze niet. Maar